

מסורת הש"ס

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

כפ.

עין משפט
נר מצוה

מִזֶּה אֵין מִי פִי"ד מִהֵלִי
דַּעוֹת הִלְכֵה [טן] טו:
מִזֶּה בִּי מִי פִי"ב מִהֵלִי
רוֹצֵה הִלְכֵה יֵא סִמָּה
לְגִזְרֵין מִה טוֹשׁ"ע י"ד סִימָן
קָטָן סַעִיף אֵ וְהִלְכֵה"ה סַעִיף
: 3

ג ד מ"א פ"א מהל'
עבודת כוכבים הלכה ב
סמג לאוין נ טוש"ע י"ד
ס' קנו סעיף ג:

תורה אור השלם

1. וְיָזַן יִשְׁמֹחַ לִבָּב אֲנֹכִי
לְהַלְהוּלָהּ פָּנִים מִשְׁקֵן
וְלִהְיוֹת לִבָּב אֲנִי מִסְעֵד:
תְּהִלָּים קָדְטוּ
2. וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּרוֹ
וְיִבְנוּ חֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְּרוֹ
וְרוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַף עַל
פְּנֵי הַמַּיִם:
- בראשית א'
1. וַיְהִי הוּא אֶרֶץ טֶרֶם כָּבָד
לְדֹר וְהָיָה בְּרֶכֶת יִצְאָת
אֲשֶׁר יִלְחָד לְבִתּוֹאֵל בֶּן
מִלְכָּה אִשְׁתּוֹ נָחוֹר אֲחִי
אֲבִירָהָם וְכָדָה עַל
שִׁמְכָה: בְּרֵאשִׁית כד טו

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

דת ויותרת הכבוד וי"א אף
לחליו וחליו קשה האוכל
זדים וקשוואין: מתנ"י ואין
יגע בו. פ"י (ט) קועף ועובר
דקי"ל דהא שמעתא דרב
זות בכתובות גומות בנדה

שני לדג דם. והא דאמרינן בנדרים (דף נד:) אין מקיזין לא על העופות ולא על הדגים היינו לאלתר:

(ט) **אבר** לא בינו לבינו. פי' במקום שאין רגילין בני אדם כ"כ רי
ההיא דרז חנא בשבילי דנהרדעא אבל ביחוד ממנ לא

אִסְטֵרִין דְּמִיפּוֹק לִיָּה אָף בָּלָא מִסְתַּפֵּר
אָסוֹר לְהִתְיַחַד עִמָּהּ מִשּׁוּם שְׂפִיכוֹת
דְּמִים וְכֵן יֵשׁ לְפָרֶשׁ לְעִיל (דף טו.) גְּבִי
מִיָּקָה: **הַמִּסְתַּפֵּר** מְעוּבָד
בְּכּוּבִים רֹאחַ בְּמֵרָא. תֵּינִי בְּמִסְתַּפֵּתָ
פ"ג וְצִירוּשְׁלֵמִי דְּפִיִּקוּן יִשְׂרָאֵל
הַמִּסְתַּפֵּר מְעוּבָד כּוּבִים רֹאחַ בְּמֵרָא
מִן הַכּוֹמִי אֵין רֹאחַ בְּמֵרָא פ"י לְפִי
שְׂאִינִס חֲשׁוּדִים עַל שְׂפִיכוֹת דְּמִים
(ח) הַמִּירוֹ שֶׁל צִית ר"ג שִׁיְהוּ רֹאֵין בְּמֵרָא
פ"י אָף מִן הַכּוֹמִי מִפְּנֵי שֶׁהֵיוּ זָקוּקִין
לְמַלְכוּת מִשְׁמַע שְׂאִסּוֹר לֹאִישׁ לְרֹאֹת
בְּמֵרָא וְנִרְאֶה כִּי הֵטַעַם מִשּׁוּם לֹא
יִלְבָּשׁ גָּבֵר שְׂמֹלֶת אֶשֶׁה דְּמֵרָגֶס לֹא
יִתְקַן גָּבֵר בְּמִיָּקוּי אַחַתָּהּ (א) (דְּמִנִּין)
צ"פ שׁוֹאֵל (שְׁנֵת דף קמט.) אֵין רֹאֵין
בְּמֵרָא צִצְנֵת וּמִפְּרֶשׁ בְּגִמְרָא בְּמֵרָא
שֶׁל מִתְכַּת מִפְּנֵי שְׂאִדֶּס עֲשׂוּי לְהַשִּׁיר
זֶה נִימִין הַמְדוּלְדָלוֹת וּמִשְׁמַע דּוֹקֵא
צִצְנֵת הֵאָּ בְּחוּל שְׂרִי הַסֵּם בְּאֶשֶׁה
אִיִּירי וְאִדֶּס לֹאֹ דּוֹקֵא לְדִישׁ אָסוֹר
בְּכָל עֵינִין וְכֵן מִשְׁמַע צִירוּשְׁלֵמִי דְּמִפְּרֶשׁ
טַעַמָא אֵין רֹאֵין בְּמֵרָא דְּפַעְעִים
שֶׁהֶאֱשֶׁה רֹאחַ יִנְמָא אַחַת לְצִנֵּה וּתּוֹלָשֶׁה
וְצִנֵּה לִידִי חִיּוֹב חֲטָטָה וּמִסִּיִּים זֶה
וְהֶאֱשֶׁה אָף בְּחוּל אָסוֹר שְׂאִינִי דֶּרֶךְ
כְּצוֹד ג' דְּבָרִים הַמִּירוֹ לְצִית רְבִי שִׁיְהוּ
רֹאֵין בְּמֵרָא וְשִׁיְהוּ מִסְתַּפֵּר קוּמִי
וְשִׁלְמָדוּ לְצִינֵהִס חֲמַתִּין יוֹן שֶׁהֵס
זָקוּקִין לְמַלְכוּת וְאֵין לְרֹחוֹת דֵּאָ
דְּקֵאֻמִּיִּי אָף בְּחוּל אָסוֹר קֹאִי אֶהְשֶׁרֶת
נִימִין לִקְטֹט לְצִנּוֹת מִתּוֹךְ שְׁחוּרוֹת
דֵּה"ג אֲמַרְיִין פֶּרֶק הַמִּנְצִיעַ (שֵׁס דף
ז:) הַמִּלְקֹט לְצִנּוֹת מִתּוֹךְ שְׁחוּרוֹת
אִפִּי אַחַת צִצְנֵת חִיּוֹב וְדִבֵּר זֶה אָף
בְּחוּל אָסוֹר מִשּׁוּם לֹא יִלְבָּשׁ דֵּהָא מִדְּקֵא
מִיָּתִי עֲלֵה הַמִּירוֹ לְצִית רְבִי לְרֹאֹת
בְּמֵרָא מִשְׁמַע דֵּהָא לְדִסְקוֹר בְּחוּל
לְרֹאֹת בְּמֵרָא הוּא וּמִיָּהוּ אִינּוּ אָסוֹר
כ"א לְהַסְתַּנּוֹת דְּעִבֵּר מִשּׁוּם לֹא יִלְבָּשׁ
גָּבֵר אֲבָל לְהַסְתַּפֵּר וּלְגַלֵּה וּלְרֹאֹת
בְּמֵרָא שֶׁלֹא יִחַבֵּל צַעֲמָא אֹם מִשּׁוּם
מִיָּחוּשׁ עֵינִים וְדִלִּי מוֹתֵר וְצוֹתֵן לְצוֹת
הוּא יוֹדֵעַ וְהִלְכֵה לְמַעֲשֶׂה לְדִסְקוֹר
לְהַסְתַּפֵּר מְעוּבָד כּוּבִים אֲבָל אֵם כֵּן
רֹאחַ (ב) וְאִפִּילוֹ צִרְשׁוֹת הִרְבִּים מִדְּקֵא
אֲמַר רַב חֲנַנְלָא תִּיתִי לִי דְּעִבְרִי אֲדִרְבִּי
מֵאִיר דּוֹקֵא צִתְעֵר דְּשִׁיחַ צִיָּה
הִיָּקֵא בְּכָל אֲבָל בְּמִסְתַּפֵּרִים לֹא שְׂפִיחַ
זֶהוּ הִיָּקֵא שְׂרִי אֵם יֵשׁ עֲמּוֹ אֲחֵר:
י"ן
וְאִדֶּם חֲשׁוֹב רַב חֲנַנְלָא הוּא מִסְתַּפֵּר מְעוּבָד
א"ל חֲנַנְלָא חֲנַנְלָא יְאִי קוֹעִיד לְזוּגָא אֲמַר תִּיתִי לִי דְּעִבְרִי
אִמַּר דְּאִמּוֹר רַבֵּן בְּרַה"ר בְּרַה"י מִי אִמּוֹר וְהוּא סִבֵּר
יִשְׁכִּיחִי רִבִּים בְּרַה"ר דְּמוֹ: יְעוּבָד כּוּבִים הַמִּסְתַּפֵּר
בְּלוּרִיתוֹ שׁוּמֵט אֶת יָדוֹ: וְכַמּוֹה אֲמַר רַב מַלְכִּיָּה אֲמַר
שְׁלֹשָׁה אֲצַבְעוֹת לְכָל רוּחַ וְרוּחַ (ב) אֲמַר רַב חֲנִינְא
דִּשְׁפָחוֹת וְגוֹמוֹת רַב מַלְכִּיָּה בְּלוּרִית אֲפֵר מִקְלָה
רַב פַּפָּא מִתְנִי וּמִתְנִיתָא רַב מַלְכִּיָּה שְׁמַעְתָּתָא רַב
אֲמַר מַלְכָּתָא מֵאִי בִּינִיָּהוּ אִיכָא בִּינִיָּהוּ שְׁפָחוֹת:
מִתְנִי

לה כרז מלכיו להנך תלת שפור ואפר מקלה וגומומות שמעמא נינהו ולא הכניסא לו מאה שפחות כופה לעשות בצמר⁹¹ בצורית הכבא אפירורא יקתני מתני' אלו דברים האסורים ב' אמרינן מפני מה אסרו גבינות העובדי שפחות ואפר מקלה אמיתיה דרז מלכיה דלאתנח ביה רב פפא סימן נקט: ממני'

דברים מרמזת את ההחלטה מחליט ורפתאן ורואה. ואלו ק"ח כרכוב וחקין ומו' סיסין ויש חוקים
דגים קטנים שמפרין ומכריז על גופו של אדם: ת"ח עשרה חוקים מחייבין את האדם
בשר בשר שכן שכן צלי צפורים ביצה גליונות חיליות תגלחן מרחץ כדבר ובעיה ח"א א"א א"א
משפחתן ק"ח חובש כוכבים כל מקום בד"ר ומחזיק ברה"י מותר ת"ח שישל ממשפחתם מ
במראה ואינו חושב כ"ן כ"ן דוראה חובש כמדרשו חובש כוכבים שהוא אדם וישל ומחייב
והבנה קטנה שטמא את אביו. וסבור כי מבלתי ספור כי אדם כי אהבה י צאבעת ור' רוח רוח
ה' כי ר' פירששוהו בחיבתו. בחיבתו בלתי מקומות לסיפך לא חרדינו בכלאן י שפד פיוס שכן

החוספניאל. סדקין שפני האדם: מוויני. דגים קטנים: (א) סיבורי.
הקזת דם מכתפיים: שני לדם דג אם הקיז דם היום אוכל דגים
למחר: שני לדג דם. אכל ציוס שלפני הקזה דגים: חגב"ש. חלב
צגינה צללים שחלים: ורי מפנה. מאן דלכל הני צתר המזה וצא

לפסות חוץ לעיר לא יפנה ^(ה) למוצרה
של עיר: ^(ז) משום דקשי רית. דברים הללו
והסרוח מציאתן לעיר: הכי גרסינן לא
יפנה אלא למוצרה של עיר. שרוח
מוצרות לא יפנה חוקה דמתן בלא יחפור
^(ב"ד דף סה.) אין עושין בורסקי אלא
למוצרה של עיר ובמסכת ברכות
^(דף מ.) היסן למוצח גורנו דמו בראשו
שרוח מערבית מציאה עליו ומסוכן
הוא: איסוממכא דלינא. דופני שצר
שמתח הלב והוא טרפשא. ליסנא
והארינא תנוד שנגד רשן שקריין
וינבל"א ופעמים שנכסף לנד פנים
ומעבד את הנשימה חסו עיקר: כמונא
כרוינא. ^(י) ענין קף אגרוקס: וניניא.
מיננט"א: אגדנא. עשז מר הוא והוא
מרוצ"א לצן. לענשא מתרגמינן ידיו:
ויסרי. שדרא"ה: אגדנא: אינז:
לנינא בחמרא. או לאיסוממכא דלינא:
ישתה אלו ציין: לרוחא. לשחפת
שממת רוח שמה אלו צמים: לנודא.
חולי אשה יולדת ומצטננת על המשצר:
שמה. דומה תיבה זו לשכרא צמתי
ואומות: מלא חמש אצבעות. מלא
ידו: מלא אצבע רבה ומלא אצבע
זוטרתי. שיכול לאחוז בזרת ואגודל
יחיד: כוזא. כלי קטן: סרוודא. מלא
קף: כלי כוכבי. מתח הכוכבים בצמר
די ציין וזוטרתי ונינא ונינא

מוסף רש"י

[illegible]

ולכו ממתינא דכוז נמי לשון נקבה אליבא, והיינו רב מלביא ששמו דומה לנקבה, ומשמעותו של יציע משניות וברייתות שכן עיקר ולא שמענות (מכות כה). איבא בינייהו שפחות. דמתינין אז לדידיה היא דכל מתינין ומתינא דאזי בכו רב מלביא אמר פירושן, אבל שמעתתא דאמרת ברב מלביא כגון שפוד וגומות לדידיה מינה (ביצה כה).

זוהי גוגמות רב מלכין בלורית אפר מקלה וגבינה רב מלכיה רב פפא אמר מתני' ומתניתא רב מ